

Gerlóczy Károly temetése.

Gerlóczy Károlyt ma délelőtt temették el. Csak az életrajzból, illetőleg a gyászjelentésekből tudtuk meg, hogy Gerlóczy-nak predikátuma is volt, hogy alsó-viszokai Gerlóczynak hívták. A predikatum teljes mellőzése is jellemzi ezt a férfit, jellemzi különösen a mai korban, mikor még azok is használnak predikátumokat, a kiknek nincsen és késő unokák királyi kegyelemért esdenek, hogy fölvehessék a nagyapáik által elejtett előneveket.

Igazi polgár volt, érdemes arra, hogy társai mesterré emeljék maguk fölé. Mikor a hantot ráborítják az elköltözött ember testére, akkor érzik a hátrama-

radottak csak igazán, hogy mit vesztettek az elhunytban. Mily szomorú dolog, hogy ily nagy elmének már rövid 65 év után kellett végkép kialudnia. Ez a férfi még most is, ha hivatalban nem is volt már, nagy szolgálatot tehetett és tett volna a fővárosnak és a hazának.

A főváros nagy és diszes temetést rendezett Gerlóczynak; a tanácsot azért csak dicséret illeti; neki kötelessége volt az elhunyt társnak nagy egyéniségének megfelelő végtisztességet megadni; kötelességének meg is felelt. Éppen csak gyászjelentést felejtettek el kiadni.

Már szombaton este tették ravatalra Gerlóczy Károlyt Hölgy-utca 13. számú házában.

A halott ércoporsóban nyugodott a szoba közepén ezüsttel rojtozott mennyezet alatt. Köröskörül délszaki növények között méteres gyertyaszálak égtek s a ravatal körül egyre több koszoru gyült össze. Az első volt e koszorúk közt az országos magyar iskola-egyesület kőbányai választmányáé, a melynek buzgó elnöke volt a néhai alpolgármester. A ravatal előtt kis asztalkán a szenteltvíztartó állott, szemben ezzel pedig egy párnán Gerlóczy rendjelei: a harmadosztályú vaskorona-rend, a francia becsületrend és a perzsa nap- és orosz-lán-rend.

A gyászoló családnál szombat óta a meghaldogultnak számos tisztelője járt, hogy részvétét kifejezze. A főváros részvétét Szabó Károly tanácsos és Melly Béla tanácsjegyző tolmácsolta Gerlóczynak. A hölgy-utcai házban a kapuját és a lépcsőházat fekete posztóval vonták be s a ravatalos szobát is gyászlepel borítja. Vasárnap délután öt órakor a halottat a család előtt beszentelték. Ma hajnalban öt órakor a ferencvárosi templomba vitték a koporsót s innen temették is el ma délelőtt tíz órakor.

A temetést megelőzőleg ugyancsak a ferencvárosi plébánia-templomban mutatták be a Mindenhatónak az engesztelő szentmiséldozatot.

A ferencvárosi plébánia-templom, melyben a gyásznappély lefolyt, ma reggel 9 órakor megtelt a résztvevők sokaságával. A szentély előtt diszes ravatalon, délszaki növények közt állott a koporsó és két oldalát égő gyertyával a kezükben a főváros jegyzői és fogalmazói. A főhajónak feketéző bevont padsoaraiban ültek a gyászoló Gerlóczy-, Kausser-, Kiszely-, Demény-, Tóth- és Kubinyi-családok tagjai. A családdal szemben a másik oldalon foglaltak helyet a megjelent előkelőségek, köztük Márkus József főpolgármester, Rózsavölgyi Gyula h. polgármester, Kun Gyula, Vosics Károly és Szabó Károly tanácsnokok, Darágyi miniszter képviselőtében Tormay Béla miniszteri tanácsos, az országház építő bizottság részéről Tarkovics József államtitkár és Steinháusz László műszaki tanácsos, Barkassay Géza miniszteri tanácsos, Müller Kálmán miniszteri tanácsos egyetemi tanár, a 32-ik Mária Terézia-erzed tisztí küldöttsége élén Zeiterer Károly őrnagygal, az országos képzőművészeti társulat megbízásából Telepi Károly műtáros, a Szent-István Társulat részéről Kaposi József igazgató, Herlicska testőrőrnagy, atüztöltésig tisztikara Szeberbóvszky főparancsnok vezetésével, Lappel Hugó főszámvevő, Magyarevics tisztifőorvos-helyettes, Kanovics apát-pélbáinos, Bachát Dániel esperes, dr. Tolnay Lajos, Pertik Ottó egyetemi tanár, Pekáry József főkapitány-helyettes, a nemzeti zenede és az országos daláregyesüle-

tek küldöttségei és számos fővárosi bizottsági tag, az összes előjárók és anyakönyvvezetők.

A gyászszerartást elejétől végig Kurcz Vilmos ferencvárosi plébános celebrálta nagy segédlettel. A szerartás alatt a templomi énekkar Hannisch karnagy vezetésével megható gyászdalokat adott elő.

A miseáldozat és az ujlagos beszentelés után a koporsót kivitték a templom előtti térre, hol Márkus József főpolgármester a következő bucsuztató beszédet mondotta:

Isten házából jövünk, a hol imánk egyesült az egyház szolgájának buzgó könyörgésével: adjon az ég Ura halhatatlan lelkednek fűdösséget, mulandó, porlandó testednek békét és nyugalmat.

Hosszu nehéz munka után, a mit e város közjáváért végeztél, elkísérünk most téged az örök béke, az örök nyugalom honába; elkísérünk, hogy visszadjunk a földnek, a melytől vétettél.

E városnak szülöttje, e városnak munkása voltál. 43 évet töltöttél a közpályán s ebből 36 évnek fárasztó munkáját szenteléd szülővárosodnak: Budapestnek javára.

Az a korszak, a melylyel működésed összeforrt. Budapest életében a legnehezebb feladatoknak végtelen láncolata, az újjalalakulásnak nagy korszaka volt.

A nemzet politikai életének átalakulása megkövetelte az ország központjának gyors újjáteremtését. S a mit századok mulasztottak, lázas sietséggel pótolta rövid három évtizednek munkája.

S ebből a nehéz munkából te bőségesen kivettél részedet. Mindenkor az első sorában küzdöttél, küzdöttél hűvel és kitartással; támogatva a gyengéket, bátorítva és lelkesítve a csüggedőket, bátorítva és lelkesítve nemcsak szavad tüzével, hanem tetteid példájával is. Köz- és társadalmi életünknek alig volt mozgalma, a melyben legtöbbször mint annak lelke és vezére részt ne vettél volna.

Céld teljes harmóniában nemcsak Budapest közönségének, hanem az egész nemzetnek vágyával az volt, hogy nagyok, szépek, virágzóak és magyarnak lásd Budapestet s e cél elérésén nemcsak szigorú kötelességérzetével, hanem egyuttal szivednek egész lelkesedésével munkálkodtál.

Veled utolsója száll sírba a vezéreknek, a kiket a polgárság bizalma ez egyesített főváros élére állított, hogy jogait, kiváltságait megőrizték, hogy érdekeit védjék és gondozzák.

Nagy részed volt a munkában, nagy részed volt a küzdésben, de nagy a te részed a sikerben és a dicsőségben is. A te neved is ott fog ragyogni e város történetének fényes lapjain, melyekre alkotásaiddal magad vésted be azt, mélyen, kiürülhetetlenül.

Ne félj! Sirodat nem fogja elfődni a feledés mohal Virrasztani fog fölötté elismerésünk, szeretetünk és becsülésünk, a melylyel környeztünk a mig éltél s munkálkodtál; virrasztani fog fölötté hálánk és kegyeletünk, amellyel néma koporsódat körülálljuk; virrasztani fog fölötté a kötelesség érzete, a melyet ránk hagytl örökül: hogy azzal a lelkesedéssel, azzal a kitartással, azzal az önfeláldozással folytassuk Budapest újjáteremtésének nagy művét, a melylyel te annak alapjait lerakni segítettél.

Drága halottunk, Isten veled! Isten veled!

E beszéd után a koporsót az Entreprise pompás hatfogata diszbihtájára tették és megalakult a gyászmenet, Elöl lovasrendőrök haladtak, majd a papság és a koszorutvivő kocsik után a gyászhíntó következett. A diszörtséget a székesfővárosi tisztviselői képezték. A kocsi után lépdelték a gyászoló család tagjai továbbá a fővárosi tisztviselői és a küldöttségek tagjai. Hosszu kocsisor zárta be a menetet, mely a nagy körön és a Kerepesi úton vonult a Kerepesi-uti temetőbe, a hol az elhunytat a Deák mauzóleum közelében lévő diszsihelyen örök nyugalomra helyezték.

Kint a temetőben, a nyílt sír előtt Rózsavölgyi Gyula helyettes polgármester a következő beszédet mondotta:

Mielőtt töled végleg bucsut vennénk, drága kartársunk, könyezve adunk kifejezést elhunyt fölötti mély fájdalomunknak és azon őszinte szeretetnek, tiszteletnek és benső ragaszkodásnak, melylyel irántad szüntelenül viseltettünk.

Szerettünk, mert hosszú időn át jó, szerető főnökünk, mesterünk voltál, a ki munkatársaidat mindig becsülted és őket jóakaró bölcs tanácsaiddal híven támogattad; szerettünk, tiszteltünk és nagyrabecsültünk, mert minden ténykedésedet a haza és a székesfőváros iránti lángoló szeretet vezette.

Mi, a mai tisztviselői kar, a kik nagyobb részt a te bölcs vezetésed alatt nevelkedtünk, a kik tanul és bámulói voltunk nagy tebenségednek, kiváló szemlelmi teremtő erődnék és lázas tevékenységnek; mi a kik ismertük meleg érdeklődésedet és szívós ragaszkodásodat minden oly eszme és ténykedés iránt, a mely a székesfőváros felvirágoztatásával, nagygyá és széppé tételével állott kapcsolatban; mi, a kik minden fontosabb mozzanat élen a te önfeláldozó működésedet láttuk — el sem tudjuk képzelni a főváros közigazgatását nélküled, a ki abban, a jól megérdemelt nyugalomba vonulás után, is tevékenyen részt vettél. Most érezzük csak igazán a súlyos veszteséget, a mely az utókat is mély hálára kötelező, közhasznú, áldásdus működésednek oly hirtelen történt megszüntével benünket ért.

Te elhunyt jelesünk végleg elköltözöl körünkől, de a főváros területén lépten-nyomon látható kiváló alkotásaid örökké hirdetni fogják szellemi nagyságodat, páratlan kötelességérzetedet hazafiságodat és szülővárosod iránti lángoló szeretetedet. Neved és érdemeit arany betűkkel lesznek megörökítve a székesfőváros történetében, mi pedig volt tisztviselő társaid a szeretet és hála legbensőbb érzetével zárjuk emlékedet szívünkbe, hogy azt ott, mint drága kincset, életünk fogvtáig mindig híven megőrizzük.

Isten veled, drága halott! Isten veled, felejthetetlen kartársunk, mesterünk!

A gyászbeszéd elhangzása után, mi alatt a koporsót elhantolták, a budai dalegyesület élénkelte Egressy gyászadalát.

Ezzel a temetés véget ért. A főváros egyik leghívebb fia ime ott pihen a főváros földjében. Nyugodjék békében!

FOVÁROSI ÜGYEK.

* **Rossz kavios.** A budapest-gráci állami közut nemrégiben a székesfővárosi municipális igazgatása alá került. A fővárosi műszaki közegei megvizsgálták az utat és azt találták, hogy Hofbauer és Lehner budapesti vállalkozók rossz anyagot szállítanak az utvonalra. Felirt ezért a székesfőváros a miniszterhez és bejelentette, hogy a gráci közut jókarbantartási munkáit a nevezett vállalkozóktól elvesszi és más, megbízhatóbb vállalkozót fog nyilvános pályázat révén az ut-fentartással megbízni. A miniszter ma értesítette a székesfőváros polgármesterét határozatáról. A kormány hosszabb szerződéssel adta ki a Hofbauer és Lehner cégnek a panaszolt munkát. A szerződést most feibortani nem lehet, de egy esztendő múlva, a mikor a szerződés lejár, nincs kifogása az ellen, hogy a székesfőváros az ut-fentartásának munkáit más vállalkozóra bizza.

* **Vasutvizsgálat.** A Ferenc József budapesti földalatti villamos vasutat a székesfőváros közegei, a kereskedelmi miniszter közreműködésével, műszakilag felülvizsgálták. A kereskedelmi miniszter a vizsgálat jegyzőkönyvében rendben találta a vasutat műszakilag felülvizsgálatnak jelentette ki.

* **Halászlai haszonbörlet.** A székesfővárosnak Káposztás-Megyer határában